

Przedpłata:
w ekspedycji 0,75 zł
na pocztę 0,88 zł
Oređownik Urzęd.
wychodzi
w sobotę.

OREĐOWNIK

Powiatu Leszczyńskiego

Ogłoszenia:
przyjmuje się
za opłatą 10 gr
za wiersz mm.
4 łamowy.

Administracja: „Drukarnia Leszczyńska“ Spółdzielnia z odp. ogr. w Lesznie, ul. Wolności nr. 21. — Telefon 61.

Rozporządzenie i obwieszczenie w Województwie Poznańskim.

Tłumaczenie rozporządzenia policyjnego dotyczącego zapobieganiu pożarom.

Na podstawie § 6, 12 i 15 ustawy o zarządzie policyjnym z dnia 11. marca 1850. 5. (Z. U. strona 265) i §§ 137 i 139 ustawy o zarządzie krajowym z dnia 30. lipca 1883 (Z. U. str. 195), wydają z zgodą Wydziału Obwodowego następujące rozporządzenie policyjne:

§ 1. Każdy jest obowiązany zachować największą ostrożność przy używaniu ognia i światła. W szczególności głowy rodzin, kierownicy warsztatów, fabryk i właściciele magazynów (składow) w których są przechowywane łatwo zapalne materiały, winni zważać na to, aby ich rodziny, lokatorzy, pracownicy i służba obchodzili się ostrożnie z ogniem. Przemoszenie odkrytego ognia z pieca do pieca jest wzbronione.

Kto pozostawia dzieci poniżej lat 12 bez nadzoru, musi dbać o to, by otwory palenisk i popielników w piecach i kominach, dopóki jest w nich ogień, były szczelnie zamknięte, aby żelazne drzwiczki od pieców nadmiernie się nie rozpały, żeby palące się lampy i świece były tak ustawione a płomienie gazowe, maszynki do gotowania na spirytusie, nafcie lub gazie były tak umieszczone, aby ich dzieci nie mogły dosięgnąć.

Zapałki i inne przybory do zapalenia należy tak przechowywać, aby dzieci będące bez nadzoru nie mogły ich dosięgnąć.

§ 2. Każdy właściciel albo zarządca zabudowanej posiadłości musi dbać o to, aby istniejące normalne wjazdy i wejścia do jego posiadłości nie były ani w dzień ani w nocy zagradszone przez nagromadzenie w nich drzewa, skrzyń albo innych przedmiotów, których nie można łatwo usunąć.

W klatkach schodowych i korytarzach nie wolno przechowywać łatwo zapalnych materiałów.

Ubrania, które są zawieszane w korytarzach domów mieszkalnych nie należą do tej kategorii.

§ 3. Większych zapasów łatwo zapalnych materiałów nie przeznaczonych na potrzeby domowe, następnie siano i słomy, przeznaczonych na potrzeby bydła, nie wolno przechowywać w domach mieszkalnych, jak również na strychach, chyba w ogniotrwałych odosobnionych pomieszczeniach.

W odległości mniejszej niż 1 mtr. od kominów nie wolno przechowywać na strychach nawet mniejszych ilości łatwo palnych materiałów.

Dostęp do drzwiczek kominowych musi być zawsze wolny.

§ 4. W miejscach narażonych na niebezpieczeństwo ognia (przedewszystkiem na strychach, w stodołach, stajniach, warsztatach do obróbki drzewa i w składach drzewa) jak również w pobliżu łatwo zapalnych materiałów (także na wozach, które są naładowane tego rodzaju przedmiotami) używanie ognia, albo światła bez osłony jak również palenie tytoniu (fajki, cygar, papierosów) i rzucanie niedopałków jest wzbronione.

Tak samo wzbronione jest palenie tytoniu przy naprawach dachu.

§ 5. Czynności, które są połączone z niebezpieczeństwem pożaru, mogą być wykonywane tylko w miejscach w których przeniesienie ognia na łatwo zapalne materiały jest wykluczone, nigdy zaś w mocy z wyjątkiem wypadku, gdzie niebezpieczeństwo bezpośrednio zagraża.

Zakłady przemysłowe, na założenie których udzielono zezwolenia na mocy § 16 ordynacji przemysłowej nie podlegają tym postanowieniom.

§ 6. Do puszczenia ognia sztucznych, jak również do noszenia płonących pochodni przy pochodach, potrzeba pozwolenia policyjnego.

§ 7. Nafty, spirytusu, benzyny i innych łatwo palnych płynów nie wolno używać do zapalania względnie rozniecania ognia.

Także nie wolno materiałów tych przechowywać w miejscach, gdzie narazone są na wysoką temperaturę.

Napełnianie zbiorników lamp i maszynek do gotowania może się odbywać tylko wówczas, gdy lampy są zgaszone a palniki ostygły.

§ 8. Ogień z koksu lub innych materiałów opałowych, może być używany do osuszenia i ogrzewania budynków tylko w żelaznych koszach.

Jeżeli podłoga nie jest z ogniotrwałego materiału, należy ustawić kosz z koksem na ogniotrwałym podkładzie, który musi być wysunięty poza zewnętrzny brzeg kosza ze wszystkich stron przynajmniej o 50 cm. a wkóło musi być otoczony ochroniaczem ogniotrwałym przynajmniej 10 cm. wysokim.

Przedmiotów świeżo pociągniętych lakierem spirytusowym lub terpentynowym nie wolno ogrzewać za pomocą koszów koksowych.

§ 9. Rozgrzewanie dziegciu, smoły asfaltu i t. p. łatwo palnych materiałów budowlanych w szczególności przy budowie, lub naprawie dachów i t. p. wolno wykonywać w oddaleniu najmniej 5 mtr. od palnych części budynków (mur pruski, ściany drewniane i t. d.) i innych palnych przedmiotów.

Przy tej robocie, należy kocioł szczelnie nakrywać wiekiem, jak również przygotować dostateczną ilość piasku do gaszenia ewentualnego pożaru. Tak samo nie wolno zostawiać kotłów bez dozoru, dopóki jest w nich ogień.

§ 10. Piece przenośne do lutowania należy przy używaniu stawiać na ogniotrwałym podkładzie i w dostatecznej odległości od łatwo zapalnych przedmiotów lub też zawieszać w zabezpieczonym miejscu a podczas przerwy w pracy nie pozostawiać bez nadzoru wzgl. zgasić.

Zapalenie i gaszenie pieców do lutowania musi być skutecznie poza budynkami na równej i zabezpieczonej powierzchni.

§ 11. Drzewa, albo innych łatwo zapalnych materiałów nie wolno w celach suszenia wkładać do gorącego popiołu, również nie wolno składać na kominy, piece, a poza nie tylko wtedy, jeżeli nie stykają się bezpośrednio z ogrzaniem częściami żelaznymi.

§ 12. Rozpalony popiół i tlejące węgle, mogą być przechowywane w budynkach tylko w naczyniach z ogniotrwałego materiału.

Przy wysypywaniu do tych naczyń należy popiół i węgiel zupełnie zgasić.

Na podłogach albo obok łatwo-zapalnych materiałów wzbromione jest przechowywanie rozpalonego popiołu i zarzających węgla.

§ 13. Stosy drzewa i chróstu jak również większe ilości łatwo zapalnych materiałów muszą być oddalone od nieogniotrwałych budynków przynajmniej o 6 mtr. Dla stosów drzewa obrobionego wystarcza oddalenie 3 metrów.

Wyjątki mogą być dozwolone za specjalnem zeswoleniem miejscowej policji.

Jeżeli niegaszone wapno jest przechowywane na otwartem powietrzu, nie przykryte, w ilości większej niż 10 ctnr. musi być oddalone przynajmniej 3 mtr. od budowli drewnianych, z pruskiego muru i łatwo zapalnych przedmiotów.

Miejsca składowe materiałów opalowych i łatwo palnych przedmiotów, jak skrzyń, beczek z nafty i dziegieciu oraz materiałów do pakowania różnego rodzaju na podwórzach lub obok zamieszkałych budynków, tak w miastach, jak po wsiach mogą być urządzone tylko za specjalnem zezwoleniem policyjnym.

§ 14. Stogi (sterty, kopce) zboża, słomy, siana i roślin oleistych muszą być oddalone:

- a) od budynków wszelkiego rodzaju i składów drzewa i węgla przynajmniej 30 mtr.
- b) od kolei żelaznych przynajmniej 40 mtr.
- c) od publicznych dróg i placów przynajmniej 15 metrów,
- d) od lasów wszelkiego rodzaju przynajmniej 80 metrów.

Grupy stogów obejmujące więcej niż 5000 metrów sześciennych są niedopuszczalne.

Stogi takie mogą być ustawione w oddaleniu co najmniej 30 metrów w każdym kierunku od siebie.

Przy mniejszych ilościach i przechowywaniu przejściowym mogą być wyżej wymienione oddalenia zmniejszone do połowy, przez miejscowe władze policyjne. Jako przejściowy uważa się czas przechowywania najwyżej czterotygodniowy.

§ 15. Haki przeznaczone do zawieszania lamp, żyrandoli i t. p. należy umacniać silnie i pewnie, aby wyrwanie było niemożliwe.

Połączenie lamp z hakami może być wykonane tylko z metalu.

Palniki lamp wiszących i t. d. muszą być przynajmniej 50 cm. oddalone we wszystkich kierunkach od sufitu z szalowanych belek jak również od innych łatwo zapalnych przedmiotów.

Przy mniejszem oddaleniu od sufitu, niż 1 i pół metra muszą być urządzone ochroniacze nad płomieniem z metalu, porcelany albo innego ogniotrwałego materiału.

Co do umieszczenia elektrycznych żyrandoli i przewodników, obowiązują istniejące postanowienia zwiazku niemieckich elektrotechników.

Płonące świece nie powinny być umieszczone na belkach, ścianach, stolach, ławkach i innych łatwo zapalnych przedmiotach bez podkładu i ogniotrwałego materiału.

Latarnie z papieru i innych łatwo zapalnych materiałów nie wolno pozostawiać bez nadzoru w zamkniętych przestrzeniach, jak również w mniejszem oddaleniu jak 3 metry od drewnianych części budynków.

§ 16. Miejscowa władza policyjna może zarządzić, aby na zabudowanych posiadłościach albo w pewnych przedsiębiorstwach stosownie do rodzaju budowy i położenia budynków, były stale w pogotowiu, zdadne do użycia narzędzia pożarnicze, jak wiaderka na wodę, drabiny, posaki, osęki, haki i t. p.

W posiadłościach, na których znajdują się miętko kryte budynki, musi stale bez specjalnego rozporządzenia policyjnego znajdować drabina sięgająca do szczytu najwyższego budynku i tłumice do gasze-

nia iskiei. Istniejące wodociągi nie powinny być zamknięte, dopóki nie da się mieszkańcom możność zaopatrzenia się w dostateczny zapas wody, potrzebny do pierwszego opanowania pożaru.

§ 17. W warsztatach w których są obrabiane łatwo zapalne przedmioty np. stolarstwo, kołodziejstwo, stelmachostwo, tokarstwo, bednarstwo, tapicerstwo, powroźnictwo, przedziałnictwo; tkactwo; i t. d., jak również w miejscach przeznaczonych do pakowania w zakładach przemysłowych, muszą znajdować się stale: kadz z wodą o zawartości przynajmniej 100 litrów i 2 czerpaki o ile w tych warsztatach pracuje stale więcej ludzi niż 2 ludzi.

Dalej muszą być każdego wieczora zebrane i natychmiast usunięte wiora heblowin i inne wiora z drzewa i odpadki wełny, papieru itd. Ilość tych wior do 4 metrów sześciennych wolno przechowywać wewnątrz budynku tylko wtedy, jeśli do tego przeznaczone miejsce jest ogniotrwałe. Także i drzwi muszą być ogniotrwałe.

Większe ilości muszą być składane tylko pod gołym niebem w ten sposób, aby były oddalone o 6 metr. od nieogniotrwałych części budynków i wszystkich palnych przedmiotów.

Urządzenia palenisk, znajdujące się w takich warsztatach, należy otoczyć ochronią przynajmniej na 38 cm. wysoką z ogniotrwałego materiału.

Odległość między paleniskiem a ochronią musi wynosić przynajmniej 25 cm.

Jeżeli podłoga na tej przestrzeni nie jest z ogniotrwałego materiału, musi być pokryta grubą blachą żelazną.

Przed paleniskiem t. zn. piece do gotowania kleju znajdujące się wewnątrz warsztatu, należy ustawić na podłodze ochronę z blachy żelaznej a podłogę między paleniskami i ochronią pokryć ogniotrwałym materiałem.

Przepisy policji budowlanej, które zawierają dalej idące ograniczenia, nie zostają przez to naruszone.

§ 18. Przy młóceniu parową maszyną, kominiarzem lokomobili musi być zaopatrzone w chwytacz iskiei zatwierdzony przez władzę a skrzynia do popiołu musi być stale napełniona wodą.

§ 19. Obowiązkiem każdego właściciela jest baczyć na należyte czyszczenie kominów w jego domu.

Gdzie niema urządzonych obwodów kominiarskich w których majstrowie kominiarscy są odpowiedzialni za prawidłowe czyszczenie, odpowiadają za takowe wyłącznie właściciele domów.

§ 20. Przepisy §§ 13, 15 i 17 tego rozporządzenia mają również zastosowanie dla już istniejących zakładów.

§ 21. O ile nie mają zastosowania inne przepisy karne, w szczególności §§ 367 liczba 6 i 8, 368 liczba 5, 6, 7 i 8 kodeksu karnego (porównaj §§ 4, 6 i 7 ustęp 2 niniejszego rozporządzenia) jak również dalej idące przepisy rozporządzenia policyjnego o handlu olejami skalnymi z dnia 25 maja 1906 (Dzien. Urzęd. strona 239) to wszelkie wykroczenia przeciwko temu rozporządzeniu będą karane grzywną wzgl. odpowiednim aresztem.

Taka sama kara spotyka tych, którzy nie stosują się do rozporządzenia miejscowych władz policyjnych w sprawie trzymania w pogotowiu sprzętów pożarniczych (§ 16 ustęp 1 tego rozporządzenia).

§ 22. Rozporządzenie to nabywa moc obowiązującą z dniem jego ogłoszenia.

Z tym samym dniem tracą ważność:

1. Ogólne ogniowe przepisy policyjne z d. 16. stycznia 1821 (Dzien. Urzęd. nr. 8 dodatek).

2. Rozporządzenie policyjne z dnia 9. listopada 1839 (Dzien. Urzęd. 1823 str. 28) dotyczące zakazu suszenia drzewa w piecach do pieczenia.

3. Rozporządzenie policyjne z dnia 9. listopada 1839 (Dzien. Urzęd. strona 998) dotyczące gotowania dziegieciu na dachach.

4. Rozporządzenie policyjne z dnia 11 kwietnia 1856 (Dzien. Urzęd. strona 215) dotyczące wchodzenia ze światłem do budynków gazomiarowych.

5. Rozporządzenie policyjne z dnia 30 czerwca 1860 (Dzien. Urzęd. strona 178) dotyczące ustawiania stert i stogów.

Poznań, dnia 21. czerwca 1921.

Prezes Rejencji.

Poznań, dnia 22. marca 1922.

Prezes Rejencji.

Powyższe podaje do wiadomości.

Poznań, dnia 25. marca 1923 r.

Wojewoda.

2985/23—II—A.

Powyższe podaje pomownie do publicznej wiadomości.

Leszno, dnia 1-go sierpnia 1930 r.

STAROSTA POWIATOWY

w z.

(—) Zamirski, Referendarz

L. dz. 8454/30—I.

Kredyt pod zastaw zboża.

W najbliższym czasie przystąpi Oddział Państwowego Banku Rolnego w Poznaniu do rozprawadzenia kredytu pod zastaw żyta, pszenicy, jęczmienia i owsa, w formie pożyczek, zabezpieczonych fiducjarnem przewłaszczeniem powyżej wymienionych gatunków zboża.

Akcja ta będzie miała za cel udostępnienie kredytu tego również i małorolnym za pomocą lokalnych instytucji kredytowych, współpracujących z wyżej wym. Oddziałem.

Większe majątki ziemskie z reguły chętniej korzystają z kredytu tego bezpośrednio w n. Oddziale, jakkolwiek mogą one również skorzystać z pośrednictwa lokalnych instytucji kredytowych.

Natomiast małorolnymi i właścicielami średnich gospodarstw rolnych, mniej obytymi z skomplikowaną procedurą z kredytem tem związaną winny się zaopiekować lokalne instytucje kredytowe i umożliwić im skorzystanie z powyższego kredytu.

Podając powyższe do wiadomości z nadmienieniem, aby małorolni starający się o kredyt ten występowali zbiorowo t. j. kilku lub kilkunastu rolników z jednej gminy wspólnie.

Umożliwi to taksatorowi, wysłanemu przez daną instytucję kredytową, oszacowanie obiektów zastawnych w jednym dniu u kilku rolników. W ten sposób wypadną koszty taksacji dla każdego petenta z osobna w sumie kilku złotych, zamiast ca. 60—80 zł gdyby każdy z nich wystąpił o kredyt ten oddzielnie.

Leszno, dnia 13-go sierpnia 1930 r.

STAROSTA POWIATOWY

w z.

(—) Zamirski, Referendarz.

L. dz. 9550/30 — II.

Komunikat.

Przeprowadzona przez Zarząd Obwodowy Funduszu Bezrobocia w m-cu lipcu rb. kontrola bezrobotnych stwierdziła wypadki nieodpowiadania Państwowych Urzędów Pośrednictwa Pracy lub Instytucji Zastępczych Funduszu Bezrobocia o podjęciu przez bezrobotnych pracy, jak również stwierdzone zostały wypadki składania przez bezrobotnych przy ubieganiu się o zasiłek zaświadczenia z pracy, w których zakłady pracy podały niezgodne z rzeczywistością okresy zatrudnienia, wysokości zarobku lub powody zwolnienia z pracy.

Tego rodzaju nadużycia powodują wytaczanie przez Fundusz Bezrobocia spraw karnych z ust. 2 art. 35 ustawy z dnia 18. 7. 1924 r., za które grozi kara bezrobotnym i zakładom pracy do miesiąca aresztu i do 1000 zł grzywny, niezależnie od odpowiedzialności materialnej za straty wyrządzone Funduszowi Bezrobocia.

Pożyteczne wskazówki

dla ubezpieczających od ognia.

Ubezpieczający popełniają, jak to wykazuje praktyka ubezpieczeniowa, szereg błędów wynikających z niezajomości warunków ubezpieczeniowych. Przyczyną zaś niezajomości warunków ubezpieczeniowych, będących przecież podstawą umowy ubezpieczeniowej, jest bardzo rozpowszechniona niechęć ubezpieczających wniesienia w treść warunków, doręczanych ubezpieczającym przez towarzystwa ubezpieczeniowe, jeszcze przed zawarciem z nimi umowy ubezpieczeniowej, czyli przed podpisaniem wniosku o ubezpieczenie. Niestosowanie się do warunków umowy ubezpieczeniowej wskutek ich niezajomości, powoduje ubezpieczającym straty nieraz bardzo dotkliwe, a spory prawne — procesy — na tle nieprzestrzegania przez ubezpieczających warunków ubezpieczeniowych są niestety bardzo częste. Ubezpieczający sądząc, że słuszność po jego stronie, odwołuje się do sądu, podczas gdy zakład ubezpieczeniowy przestrzega tylko obowiązujących go przepisów. Pożytecznym będzie przeto, gdy wskażemy na niektóre chociażby tylko a najczęściej zachodzące uchybienia w stosunku do warunków ubezpieczeniowych Krajowego Ubezpieczenia Ogniowego, które na terenie Województwa Poznańskiego zawiera przeważającą większość umów o ubezpieczenia ogniowe.

1. Jednoczesne ubezpieczenie od ognia tych samych budynków w Krajowym Ubezpieczeniu Ogniowym i w innych towarzystwach ubezpieczeniowych bez zezwolenia Krajowego Ubezpieczenia Ogniowego pociąga za sobą ten skutek dla ubezpieczającego, że Krajowe Ubezpieczenie Ogniowe nie odpowiada za szkodę aż do zniesienia drugiego ubezpieczenia. To samo dotyczy także ubezpieczenia mienia ruchomego, o ile ubezpieczający nie doniósł do Krajowego Ubezpieczenia Ogniowego o drugim ubezpieczeniu.

2. Jeżeli ubezpieczający ma ponosić sam część szkody (umówione samoubezpieczenie), to nie wolno mu tej części nigdzie ubezpieczyć. W razie niezastosowania się do tego przepisu, zmniejsza Krajowe Ubezpieczenie Ogniowe odszkodowanie tak, że ubezpieczający ponosi sam wymówioną część szkody (§ 10 ogólnych warunków ubezpieczeń od ognia nieruchomości).

3. O pozbyciu względnie nabyciu ubezpieczonego przedmiotu winien ubezpieczający bezzwłocznie pisemnie donieść Generalnemu Dyrektorowi Krajowego Ubezpieczenia Ogniowego, jeżeli nie chce narażać się na to, że zakład tem w warunkach przewidzianych ustawa odmówi odszkodowania całkowicie lub częściowo (§ 11 warunków ubezpieczeń od ognia nieruchomości i § 12 ogólnych warunków ubezpieczeń od ognia nieruchomości).

4. Ubezpieczający ma obowiązek doniesienia pisemnego Generalnemu Dyrektorowi Krajowego Ubezpieczenia Ogniowego o każdym zwiększeniu niebezpieczeństwa, zarówno w odniesieniu do ubezpieczeń nieruchomości jak i nieruchomości matychmiast po otrzymaniu o tem wiadomości i to bez względu na to, czy to zwiększenie niebezpieczeństwa nastąpiło za zgodą ubezpieczającego albo bez niej. Zwiększyć niebezpieczeństwo lub pozwolić na jego zwiększenie przez osobę trzecią wolno bowiem po zawarciu umowy ubezpieczeniowej tylko za zgodą Krajowego Ubezpieczenia Ogniowego. — Jeżeli ubezpieczający nie zastosował się do tego przepisu, grozi mu ewentualne utrata praw do odszkodowania (§ 7 ogólnych warunków ubezpieczeń od ognia nieruchomości i § 8 ogólnych warunków ubezpieczeń od ognia nieruchomości).

5. Ruchomości, uważa się za ubezpieczone tylko pod warunkiem znajdowania się w pomieszczeniach, wyszczególnionych w polisie, o ile nie umówiono inaczej. W razie zmiany pomieszczenia, n. p. w razie przeprowadzki, winien ubezpieczający niezwłocznie uwiadomić o tem Krajowe Ubezpieczenie Ogniowe,

najpóźniej w ciągu sześciu tygodni od chwili przedstawienia przedmiotów. — Jeżeli zawiadomienia nie uskutecznił na czas, Krajowe Ubezpieczenie Ognio-
we jest wolne od obowiązku odszkodowania aż do otrzymania od ubezpieczającego lub skądinąd wiadomości o przeprowadzce (§ 3 ogólnych warunków ubezpieczeń od ognia ruchomości).

6. Składki za ubezpieczenie od ognia ruchomości winne być płacone punktualnie w terminach płatności. W razie niezapłacenia na czas składek i kosztów pobocznych jest Krajowe Ubezpieczenie Ognio-
we wolne od odpowiedzialności, jeżeli ubezpieczający po otrzymaniu zawiadomienia do zapłaty nie uiszczył się ze swych zobowiązań w ciągu dwóch tygodni. (§ 7 ogólnych warunków ubezpieczeń od ognia ruchomości). O ile chodzi o ubezpieczenie budynków, Krajowe Ubezpieczenie Ognio-
we nie odpowiada za szkody, jeżeli ubezpieczający mimo dwukrotnego upomnienia zalega z opłatą składek dłużej niż 6 miesięcy i egzekucja na ruchomym majątku dłużnika nie zdołała zaspokoić pretensji Krajowego Ubezpieczenia Ognio-
wego.

Zakład hodowli roślin w Goli

poleca do siewu żyto oryginalne Wielkopolskie z Goli, które zajęło na stacji doświadczalnej W. I. R. w Pątkowie za ostatni okres trzylecia pierwsze miejsce. Cena wynosi za żyto oryginalne najwyższe notowanie Giełdy Poznańskiej w dniu odstawy z doliczeniem dodatku hodowlanego za 100 kg. przy odbiorze: 100—500 kg. = 14,00 zł, 500—1,000 kg. = 13,00 zł, 1,000—2,000 kg. = 11,00 zł, 2,000—5,000 kg. = 10,00 zł, ponad 5,000 kg. = 8,00 zł za poprzednią wpłatą lub zaliczeniem kolejowem. Poza-
tem polecamy pierwsze odsiewy urobione przez W. I. R. i na te-
ższych warunkach żyto Wielkopolskie z Goli, pszenice swałöfskie, Koronowa, Stałowa i Słoneczna. Nowe worki policzamy po kosztach własnych.

Majątność Gola, poczta Gostyń.

PAPE asfaltową, **PAPE** smołową, **LEPIK**, **SMOLE**, dachówkę, szplisy, szkudły itp.

poleca po cenach korzystnych

STEFAN SAMOLEWSKI, LESZNO

Kościąńska 13 - 14.

Telefon 243.

Książeczki kontraktowe

z rachunkiem zasług i ordynacji

oraz wykazem pożyczek

i ich spłat

poleca

Drukarnia Leszczyńska Sp. z o. o.

Leszno, Wilkp. ulica Wolności nr. 21.

Książki badania zwierząt pociągowych

używanych w celu wykonywania rzemiosła domokrajnego poleca — —

Drukarnia Leszczyńska

Sp. z o. o. — LESZNO — ul. Wolności 21. Tel. 61.

NAKAZY ZAPŁATY

poleca

Drukarnia Leszczyńska, ul. Wolności 21

Książeczki obrachunkowe

dla każdego poszczególnego

robotnika według wzoru za-

twierdzonego przez okręgo-

wego Inspektora pracy, na

dobrym papierze i w trwałej

okładce.

Cena 50 groszy

poleca

DRUKARNIA LESZCZYŃSKA

ul. Wolności 21

LESZNO

ul. Wolności 21

Druki

wszelkiego rodzaju jedno i kilkukolorowe dla urzędów, kupiectwa, handlu, przemysłu, towarzystw oraz prywatne, wykonuje szybko, gustownie i po bardzo niskich cenach

DRUKARNIA LESZCZYŃSKA

LESZNO, (POZN). UL. WOLNOSCI 21. TEL. 61 i 64